

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 19 de desembre del 2018.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Jaume TOR PORTA, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit de 2-10-2017, la representació processal de la comunitat d'Emfiteutes de l'edifici nevada I, formulava demanda contra el Sr. F.C.Y.D. sol·licitant es dictes sentència condemnant-lo a pagar la suma de 1267,05 €, incrementada dels interessos legals des de la demanda i a pagar les derrames comunitàries i interessos que es poguessin generar a comptar del 24-4-2017 i aquelles que es poguessin generar en període d'execució de sentència a acreditar mitjançant certificació emesa pel president i administrador de la comunitat demandant el tot amb imposició a la part demandada de la totalitat de les despeses judicials qüestionades inclosos els honoraris d'advocats de procurador i de saig.

II.- En data 11-1-2018 el Sr. D. presentava un escrit a través del qual plantejava excepcions peremptòries de manca de legitimació activa i passiva i alhora interessava la desestimació de la demanda formulada i la imposició a la comunitat demandant de les costes del procés inclosos honoraris d'advocats de procurador i eventualment de pèrits a acreditar en període de execució de sentència.

III.- Una volta practicats els mitjans de prova proposats per les parts i declarats pertinents i evacuada la fase de conclusions, en data 3-9-2018, l'Hble. Sra. Batlle dictava Sentència amb la següent part dispositiva:

“Primer.- Estimar de forma íntegra la demanda formulada per la representació processal de la Comunitat d'Emfiteutes de l'edifici Nevada I contra el Sr. F.D. i condemnar a aquest darrer a pagar les quotes i les derrames comunitàries que s'hagin generat des del 24 d'abril del 2017 i fins a la data de l'execució efectiva de la present resolució judicial, sempre i quan es doni compliment als requisits establerts a l'apartat 13 de l'article 34 de la Llei de Propietat Horitzontal, a acreditar en període d'execució de sentència.

Segon.- Condemnar el Sr. F.D. a satisfer les sancions i interessos comunitaris que s'hagin generat a comptar del dia 24 d'abril del 2017, calculats sobre l'import del deute existent en cada moment, i fins l'execució efectiva de la present resolució judicial.

Tercer.- Fer imposició a la part defenent de les costes judicials ocasionades, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador de la part demandant, a acreditar en període d'execució de sentència”.

IV.- Contra aquesta resolució, la representació processal del Sr. D. articulava recurs d'apel·lació, interessant per escrit de 21-9-2018 que es dicti per aquest Tribunal Sentència, que revoqui la del tribunal unipersonal de 6-9-2018 tot i desestimant íntegrament la demanda i es condemni a la part demandant el pagament de les costes processals causades

V.- En data 22-10-2018 la representació processal de la comunitat d'Emfiteutes demandant contestava el recurs d'apel·lació, interessant la

desestimació dels recursos formulat per manca de pagament o consignació de la quantitat a quin pagament el recurrent havia estat condemnat, subsidiàriament interessava la desestimació del recurs amb confirmació íntegra de la sentència, imposant-se en ambdós supòsits a la part recurrent el pagament de les costes processals ocasionades en aquesta alçada.

VI.- Per Providència de data 24-10-2018 es decidia elevar les actuacions a aquest Tribunal als efectes previstos en l'article 34 apartat 17 de la Llei de Propietat Horitzontal.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jaume TOR PORTA.

FONAMENTS DE DRET

I.- Abans d'examinar els greuges que la part recurrent articula, esdevé necessari pronunciar-nos al respecte de l'eventual inadmissibilitat del recurs que la representació processal de la comunitat d'emfiteutes planteja en l'escrit de conclusions responsives i que justifica en el fet que el Sr. D., no hauria pagat ni consignat les quantitats contemplades en la Sentència recorreguda.

L'article 34 de la Llei de Propietat Horitzontal, en els apartats que aquí interessen disposa:

“14. Contra la sentència en primera instància, es pot interposar recurs d'apel·lació en el termini de tretze dies hàbils des de la notificació de la sentència.

15. No és admissible el recurs si prèviament el deutor no ha pagat o no ha consignat judicialment la quantitat a què ha estat condemnat. Iniciat el procediment d'apel·lació, la resolució impugnada queda ferma si durant la tramitació del recurs l'apel·lant deixa de pagar o consignar al seu moment les quantitats de la mateixa naturalesa que vagin vencent.

16. L'escrit de recurs s'ha de presentar directament al batlle que hagi tramitat la reclamació en primera instància, el qual en dóna trasllat a la part apel·lada perquè al·legui el que estimi procedent en un termini de tretze dies hàbils.

17. Presentades les al·legacions a què es refereix l'apartat anterior, el batlle ha d'eleva les actuacions a la Sala Civil del Tribunal Superior la qual, sense cap altre tràmit, ha de dictar sentència en el termini de trenta dies hàbils”.

De la mateixa manera que succeeix en l'àmbit que regula la Disposició Addicional Segona de la Llei d'Arrendament de Finques Urbanes amb una redacció en la part que aquí interessa, molt similar al present supòsit (cfr. apartats 8 a 10), la tramitació del recurs intervé en la instància judicial, i no és fins que la part recorreguda ha presentat les corresponents conclusions responsives, que es produeix l'efecte devolutiu al Tribunal superior, amb el benentès que, sense altre tràmit, es dicti la Sentència en el termini de trenta dies hàbils. Des d'aquesta perspectiva, és al tribunal d'instància que correspon resoldre la qüestió de l'admissió del recurs i en aquest sentit hem pogut pronunciar-nos en l'Aute de 23-3-2017 (rotlle TSJC-356/2016 de data 10-11-2016) doncs encara que el mateix recaigués en el marc d'un procediment seguit a l'empara de la Disposició addicional segona de la LAFU, la solució ha de ser la mateixa doncs “a igual raó igual dret” (1,3,12), i “on hi ha igual raó ha d'haver-hi igual disposició” (Digest 1, 3, lleis 4, 5, 6, 12, 13 i 32).

En el present supòsit, l'Hble. Sra. Batlle s'ha limitat a donar trasllat del recurs d'apel·lació del Sr. D. a la comunitat d'emfiteutes litigant i posteriorment, una volta obtingudes les conclusions responsives a elevar les actuacions a aquesta Sala. No obstant, en cap moment ha donat audiència al Sr. D. sobre la qüestió preliminar que plantejava la comunitat d'emfiteutes recorreguda ni tampoc s'ha pronunciat al seu respecte.

Així les coses, i malgrat el retard que aquesta decisió provoca en la resolució del litigi, cal anul·lar la providència de data 24-10-2018 i retornar

les actuacions a la Batllia per tal que es pronunciï sobre l'admissió del recurs.

II.-El retorn de les actuacions justifica no pronunciar-se sobre la imposició de les costes processals.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ANUL·LAR la Providència de data 24-10-2018, tot i retornant les actuacions a la instància per tal que prèvia audiència del Sr. D., es pronunciï sobre l'admissió del recurs. Sense pronunciament sobre la imposició de les costes processals.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.